

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๓ / ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาบ ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาบ ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาบ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า
๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท สืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยตรวจสอบพบว่าการดำรงตำแหน่ง

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย และตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ รวม ๕ บัญชี ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ จากการไต่สวนคณะกรรมการพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว เมื่อปี ๒๕๔๓ บุตรทั้งสามคนมีโครงการจะปลูกบ้านจึงได้เปิดบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีและให้ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเพื่อช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้าน โดยผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์เนื่องจากขณะนั้นผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ อยู่ระหว่างศึกษา แต่จากการ

ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรม
 อุดุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก
 เมื่อเปรียบเทียบกับทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุดุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑
 ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่
 ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งห่างกัน ๔ ปีเศษ พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงิน
 ที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน
 ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท และผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าคู่สมรสไม่มี
 เงินได้ ส่วนการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เมื่อปี ๒๕๔๓ โดยอ้างว่าจะ
 ก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านทั้งสามขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อปี ๒๕๔๖ การที่
 ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และ
 ที่ ๓ จริง ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนได้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมาย
 ว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการ
 ไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมี
 ความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทาง
 การเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรค
 สอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไข
 ของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ระหว่างไต่สวน
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒
 กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมว่าเงินฝากทั้ง ๙ บัญชีเกิดจาก
 กำไรในการดำเนินธุรกิจ ๑๓ โครงการ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มา

จากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว และเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่านำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทน ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเขื่อนคาราสกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิธีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ และเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิธีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารสกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา บางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน

๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดกรรมธรรม์ทั้ง ๙ กรรมธรรม์ไว้ชั่วคราวและส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมา โดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑

เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐
ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕
ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐
บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓
ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑

เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่

ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านในทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่ง

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้อำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้นทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องได้สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่

พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
คมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน
๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำ
เงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร
หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้
ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงิน
ลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง
สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น
๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝาก
ประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงิน
ฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒
บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก
รวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด
(มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่
ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อใด ด้วย
ธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ได้รับคำ
ชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของ
เงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน
๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้าน
ที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบ

รายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดท้ายที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหนือไปกว่าคณะอนุกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความสุขไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาล เสนาเวชการ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝากจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้นผู้คัดค้านที่ ๓ ไถ่ถอนเงิน

ลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนา
 เวชการ จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑
 ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน
 ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น
 เงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน
 ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือ
 เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ ในส่วนบัญชีเงิน
 ฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒
 จำนวน ได้แก่ การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน
 ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา
 สิรินคร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔
 สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน
 ที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคาร
 สงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดง
 ในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่ง
 ประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘
 กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี
 ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็น
 จำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุจริตที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน
 ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำจะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้วข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อ

วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย และตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ จากการไต่สวนคณะกรรมการตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาในช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง จึง

เสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรม อุดุณิยวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคาร อาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงิน คนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๘๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวย ผิดปกติเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๖๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชี เงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ รวมกับผู้คัดค้าน ที่ ๑ เพียง บัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบว่า หลังจากมีการปิดบัญชีดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้มีคำสั่งอายัดกรรมธรรม์ทั้ง ๙ กรรมธรรม์ไว้ชั่วคราว และมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้ง ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๖๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้อง คดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร่ำรวยผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า ในช่วงระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่งในช่วงระยะเวลาต่อเนื่องกัน เริ่มตั้งแต่อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา ระหว่างวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ รองปลัดกระทรวงคมนาคม ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ รัฐมนตรีช่วย

ว่าการกระทรวงคมนาคม ระหว่างวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙
ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ระหว่างวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่
๒๕ เมษายน ๒๕๔๐ ประธานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์
๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ระหว่างวันที่ ๑๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร ระหว่างวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ และ
ทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ คือเงินฝากธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี มีการนำฝากเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๐ วันที่ ๑๓ ตุลาคม
๒๕๔๐ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และเงินฝากธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มีการนำฝากเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ วันที่ ๑๒ กันยายน
๒๕๔๓ และวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓ ซึ่งเกิดขึ้นคาบเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งประธาน
กรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และประธานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดย
ระหว่างการดำรงตำแหน่งดังกล่าว มีกฎหมายบังคับใช้หลายฉบับ แต่ละฉบับกำหนดหน้าที่เพื่อให้
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งบังคับใช้อยู่ในช่วงเวลาที่ผู้ถูก
กล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ โดยมาตรา ๒๐ วรรค
หนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการหรือมีการกล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่
ของรัฐผู้ใด ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้น
ก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่ถูกกล่าวหา ร้องเรียนนั้นมีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณา
หรือไม่ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งได้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๒๓ ไว้แล้ว

ให้คณะกรรมการนำรายการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วย” และมาตรา ๒๑ จัดว่า บัญญัติว่า “เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่า...มีพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นนอกจากการตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ...” และต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับในช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธาน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายแรงผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหา นั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการ พิจารณาด้วย” และ วรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูก กล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” ซึ่งกำหนด หลักเกณฑ์การดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติไว้เช่นเดียวกันว่าจะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหา ดังกล่าวจะต้องกระทำภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าในช่วงเวลาตามที่ กฎหมายกำหนดมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน ผู้ถูกกล่าวหาและไม่มี การดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติแก่ผู้ถูก กล่าวหา ดังนั้น อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการยกคดีขึ้นไต่สวนกรณีร้ายแรง

ผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวจึงสิ้นสุดลง และอุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่าทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติมีจำนวนมากและมีความคาบเกี่ยวในระยะที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่งจนยากจะแบ่งได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาในขณะดำรงตำแหน่งใด จึงให้นับเวลาหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ตำแหน่งครั้งสุดท้ายในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ โดยให้มีคำสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จึงยังไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ และอีก ๒ ปีถัดมาพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติ ไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไต่สวน และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติม ก็ไม่มีบทบัญญัติใดให้นำมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่มาใช้บังคับแก่คดีที่ล่วงพ้นกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับพิจารณาไต่สวนไปแล้วได้ จึงไม่ให้อำนาจการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่สิ้นสุดลงไปแล้วกลับมีอำนาจขึ้นอีก และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมิกระบวนกรเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร คดีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสิ้นเมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ ว่าเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมานับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหา

พยานหลักฐานมาได้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน./

นายพศวัจน์ กนกนาก

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนฉวีรักษ์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน	พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม	พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งทั้งสองดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินและทรัพย์สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓ และเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๑๐๒๑๖-๑ และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์

สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๓๖-๒ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๔๕-๘ เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๑๕-๐ และเลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ มียอดเงิน ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกิดจากการการร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงต่อ คณะอนุกรรมการไต่สวนว่า เงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของนางบุรณี กาญจนถวัลย์ นางวชิรญา เพิ่มภูศรี และนายพิทย อุทัยสาธ บុตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว ส่วนนางสุจิวรรณ อุทัยสาธ นางบุรณี นางวชิรญา และนายพิทย ให้การว่า เมื่อปี ๒๕๓๔ นางสุจิวรรณเคยมอบเช็คให้นางบุรณีและนางวชิรญาคนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนางบุรณีและนางวชิรญามอบคืนให้นางสุจิวรรณนำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ เปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินฝากในชื่อนางบุรณีจำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อนางวชิรญาจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูล การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนางสุจิวรรณ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา ก็อ้างว่า คู่สมรสไม่มีเงินได้ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า เงินกำไรในการ ดำเนินธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นที่มาของทรัพย์สิน ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาได้มาระหว่างปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ และได้แสดงไว้ในบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ประกอบกับไม่ปรากฏหลักฐานว่านางสุจิวรรณนำเงินที่ได้คืนจากนางบุรณีและนางวชิรญาเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการให้เกิดผลตอบแทนอย่างไร ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางสุจิวรรณ นางบุรณี นางวชิรญา และนายพิทย ที่เปิดไว้กับธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มีเพียงบางส่วนจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๑๓ โครงการ ส่วนที่เหลือจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่ามีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลเพื่อก่อสร้างบ้านนั้น ก็ปรากฏว่านางสุจิวรรณ นางบุรณี และนางวชิรญา เพิ่งขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ และการที่นางสุจิวรรณมีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากต่าง ๆ แสดงว่ามิได้มีการมอบเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวให้แก่นางบุรณีและนางวชิรญาแต่อย่างใด ทรัพย์สินส่วนนี้จึงเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยจำนวน ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้ว คิดเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปเกือบหมด ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ ที่มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำเงินในบัญชีเงินฝากต่าง ๆ ดังกล่าวไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้

อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท พร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑

เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายกรรมสิทธิ์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงินมูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายกรรมสิทธิ์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาหลักทรัพย์อื่นของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาหลักทรัพย์อื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่กำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้าน และผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากหลักทรัพย์ที่ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ ย่อมอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มิใช่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามที่ผู้ร้องยื่นคำร้อง และกำหนดเวลาการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว มาตรา ๗๕ อยู่ในหมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ ไม่อาจนำมาตรา ๖๖ ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวภายใน ๒ ปี ตามมาตรา ๗๕ (เดิม) คณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนย้อนไปถึงกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มิใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ การตีความคำว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติให้หมายถึงทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดก็ได้ เป็นการตีความให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร ทั้งหากจะนำมาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาใช้บังคับก็ต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกิน ๕ ปี หรือต้องไต่สวนภายในเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจาก

ตำแหน่งดังกล่าว แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงคดีนี้หลังผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพแล้วกว่า ๒๐ ปี กับยังปล่อยให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ทำให้เป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ที่มาของทรัพย์สิน นอกจากนี้ ผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ แต่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นอย่างต่อเนื่อง ยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดและสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินฝากหรือเงินลงทุนดังกล่าวไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี ส่วนเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี บางส่วนมีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากและการย้ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา คอนแวนต์ ๓ บัญชี และบางส่วนมีที่มาจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการของผู้คัดค้านที่ ๑ กับส่วนอื่น ๆ ที่ได้มาโดยชอบ ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอหลักฐานการทำธุรกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวจากธนาคารแล้ว แต่ได้รับแจ้งว่าธนาคารทำลายเอกสารไปหมดสิ้นเนื่องจากเป็นเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี นับเป็นเหตุ

สุดวิสัยทำให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถหาข้อมูลและหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ ททรัพย์สิน
ที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบ มิใช่การร่ำรวยผิดปกติ
แต่อย่างใด ผู้ร้องรวมยอดเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็ค
๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องเคยวินิจฉัยว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าไว้ด้วย และการคำนวณดอกเบี้ย
ไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน ส่วนงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ
พยานหลักฐานชั้นไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม
๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ต่อมาวันที่ ๒๕
กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินฝากธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-
๐๐๓๓๔๔-๓ และเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๑๐๒๑๖-๑ และเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขา
พุทธมณฑล ๖ บัญชี เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๓๖-๒ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๔๕-๘ เลขที่ ๐๓๐-๒๑-

๐๐๐๖๐๖-๑ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๑๕-๐ และเลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา คอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝากเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นบุตร และผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิได้เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ต่อมาคณะอนุกรรมการไต่สวนมีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะอนุกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบ

พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกิน ๒ ปี ตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายกำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและส่งเรื่องให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป จากนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เชื่อว่าเป็นเงินที่ได้มาจากกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือเงินจำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้ว คิดเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๒ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว เหลือเพียงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ที่มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ บัญชีเดียว ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัวรวม ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา

เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนและผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง มิได้กำหนดอายุความในการยกคดีขึ้นไต่สวนไว้ จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ที่แก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง จึงควรนับเวลาหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย คือวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร่ำรวยผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็มีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหลายตำแหน่ง ซึ่งในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น ต่างมีกฎหมายใช้บังคับ ดังนั้น การพิจารณาว่าจะนำบทบัญญัติใดมาใช้บังคับแก่คดีย่อมต้องคำนึงถึงกฎหมายที่ใช้บังคับในแต่ละช่วงเวลานั้น ๆ ว่าเป็นเช่นไร เมื่อปรากฏว่าระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน

๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีผลใช้บังคับ โดยมาตรา ๒๑ จัตวา บัญญัติว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณา แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าได้มีการกล่าวหาหรือมีการดำเนินการใดกรณีร้ายแรงผิดปกติแก่ผู้ถูกกล่าวหาภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว ดังนั้น อำนาจในการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาอันสืบเนื่องจากการดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับขณะนั้นย่อมสิ้นสุดลง แม้อันแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ

ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ และวรรคสอง กำหนดให้การกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกิน ๒ ปี แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวหาหรือมีการดำเนินการใดกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว ดังนี้ อำนาจในการกล่าวหาหรือยกคดีขึ้นไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงเช่นกัน ส่วนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างตำแหน่งสุดท้ายของผู้ถูกกล่าวหา คือ ตำแหน่งที่ปรัการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เพื่อนำไปสู่การไต่สวนทรัพย์สินที่น่าเชื่อว่าจะเกิดขึ้นก่อน การดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๑๐ ปี และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินโดยอ้างระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น เท่ากับเป็นการตีความที่เป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมไปขยายอำนาจและระยะเวลาการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่สิ้นสุดไปแล้ว แม้อ้อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง

ตำแหน่งทางการเมืองจะวินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ โดยก่อนหน้านั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติก็ตาม แต่ก็เป็น การดำเนินคดีกับตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติที่สืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มิใช่จากการดำรงตำแหน่งหรือการปฏิบัติหน้าที่ครั้งอื่น โดยช่วงเวลาที่ยู่ออกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้น คือระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และทรัพย์สินที่ยู่ออกล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ยู่ออกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด และแม้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ที่แก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ จะกำหนดให้ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิน ๕ ปี แล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่

ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นได้ส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณีก็ตาม ก็ไม่อาจนำมาปรับใช้ให้มีผลย้อนหลังกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวได้ เพราะมิเช่นนั้นจะกลับกลายเป็นการเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทรัพย์สินดังกล่าวมิใช่เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาตามอุทธรณ์ข้ออื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยยืน./

นายวงศ์พร จิระภาค

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาบ ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาบ ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาบ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน	พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม	พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝาก ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้

ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๔ ปี ๖ เดือน พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตาม คณะอนุกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่าทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะอนุกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณาซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ

จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมหาวิทยาลัยแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อ ผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเช็คนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิธิตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิธิตามปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธิตามปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของ

ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีความชอบจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑

เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒
ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐
ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา
เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕
ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา

เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายค่าธรรมเนียมเลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายค่าธรรมเนียมเลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายค่าธรรมเนียมเลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบอมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบอมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา นางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่า การเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้ แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลา ไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนอง

เดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรง

ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปีหรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อใด ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคาร

อาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐาน การนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจาก เป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดท้ายที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอน ปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถ ตรวจสอบเอกสารเหนือไปกว่าคณะกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การ โอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงิน ที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มา
จากเชีรณาการกรสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน
๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ
๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงิน
เพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิด
บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝาก
จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ โฉนดเงินลงทุน
รวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ
จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้
ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓
บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดย
ชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มี
วัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือนจึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ
เช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่
การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ

วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเขื่อนการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสีรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุจริตวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสีรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็น

ยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วยและการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้วข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝากเป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธาน

กรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา กล่าวอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะอนุกรรมการได้สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๒ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ รวมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนและมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึงต้องใช้ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริต จากกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติก่อเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นได้ส่วนได้ เห็นว่า ทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติดำเนินการเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวในการดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น มีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับ การพิจารณาว่าจะนำ บทบัญญัติใดมาบังคับแก่คดีย่อมต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายในการบังคับว่ามีเงื่อนไข ขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในช่วงเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัตวา ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติก่อเกิดขึ้นหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตาม

มาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติดังกล่าว ภายใต้อำนาจในการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯ รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายแรงผิดปกติดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหา นั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” แสดงว่า กรณีที่จะมีการกล่าวหาว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดร่ำรวยผิดปกตินั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่ได้มีการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปีอำนาจในการดำเนินการยกคดีขึ้นไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงอีกเช่นเดียวกัน สำหรับข้ออุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างตำแหน่งครั้งสุดท้ายคือ ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไปไต่สวนทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติก่อนการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายเป็นเวลาสิบปีและขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินนั้น เป็นการขยายระยะเวลาในการไต่สวนซึ่งมีผลเป็นการเพิ่มเติมกฎหมายและขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีอยู่จำกัดในช่วงเวลาใดช่วงเวลานึงให้เกินเลยไปถึงในช่วงเวลาที่ไม่ใช่อำนาจด้วย แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหา

อย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติ หลังจากนั้นประมาณ ๒ ปี จึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบ

ปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือ พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่ สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด และเป็นการ แก่ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่เกิดขึ้นสุดเวลา การไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้ว และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วน แล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดี ขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยก คดีขึ้นไต่สวนนั้นมิกระบวนกรเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่า ทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่น คำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน ทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมานับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมา พิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดย ชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูก ทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจ หาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลา

ตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่เพื่อให้ผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างถึงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

(อม.๔๒)

- ๒๖ -

จึงวินิจฉัยยื่น./

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัย
คดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อม. /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาบ ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาบ ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาบ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินตามบัญชี

เงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้งหกบัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสองให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุณิมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุณิมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๔ ปี ๖ เดือน พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่าทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการไต่สวนมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อ

กฎหมายให้คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทน จนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเชื่อกนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเห็นว่าเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันมีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้วยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหานำเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหาแย้งคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้นทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตร ๒ คน บุตรทั้งสองคนรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคาร

กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เพื่อบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา คอนแวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้งสามฉบับว่ามาจากบุคคลใด เมื่อใด ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายาม ตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจาก การฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบาง ยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดท้ายที่ ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหนือไปกว่า คณะอนุกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความสุขไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของ บัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออม ทรัพย์รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝาก ของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคาร สงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคาร สงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชี ฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน

๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝากจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้นผู้คัดค้านที่ ๓ ไถ่ถอนเงินลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง ประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับผลการฝากประจำจะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน

๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

พยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวน ตลอดจนอุทธรณ์ของผู้ร้อง และคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหากับผู้คัดค้านทั้งสิ้นแล้ว ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายืนยันบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร้ายวณผิดปกติ

คณะอนุกรรมการไต่สวนตรวจพบว่าเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝากเป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าเงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้

อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า ทรพัยสินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวในการดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้นมีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับ การพิจารณาว่าจะนำบทบัญญัติใดมาบังคับแก่คดีย่อมต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายในการบังคับว่ามีเงื่อนไขขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในช่วงเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัตวา ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือเรียนว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มี การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูก กล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติในตำแหน่ง อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และ ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึง สิ้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรง ตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้น ก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณา หรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และ วรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” แสดงว่ากรณีที่จะมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ นั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช.เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และ

การกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปีนับแต่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ อำนาจในการดำเนินการยกคดีขึ้นไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงเช่นเดียวกัน สำหรับข้ออุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งครั้งสุดท้ายคือตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช.พบว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติก่อนการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายเป็นเวลาสิบปี และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินได้นั้น เห็นว่าเป็นการขยายระยะเวลาการไต่สวนโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังไปขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีอยู่จำกัดในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งให้เกินเลยไปถึงในช่วงเวลาที่ไม่มีความด้วย แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติ หลังจากนั้นประมาณ ๒ ปี จึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่าขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด และเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้ว และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสิ้นเมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมานับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรีกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกคดีขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้น

(อม.๔๒)

- ๒๒ -

ชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะ ไม่ทำให้ผลของคดี
เปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น
จึงวินิจฉัยยืน.

นายนิพนธ์ ช่วยสกุล

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาบ ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาบ ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาบ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่อง

จากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินและทรัพย์สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ รวม ๕ บัญชี ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสาม

คนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสองให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๔ ปี ๖ เดือน พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการได้สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการได้สวนจะมีอำนาจได้สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะกรรมการกฎหมาย

และระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมิวิทยาแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเชิครณาการกลีกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธาน

กรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝาก เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึง สันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงิน นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้าน ที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการได้ส่วนจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบ ให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถ พิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็น ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชี เงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินไปซื้อ กรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัวจำนวน ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตาม กฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบอมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวย ผิดปกติ ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการตำแหน่ง ภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่ง รอง ปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มา ระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มา ระหว่างการดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และ ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วง ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมาก ผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทาง การเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง คมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนี้ผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองรับไว้และขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตั๋วเงิน และตั๋วสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดย

ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อใด ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดท้ายที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหนือไปกว่าคณะอนุกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความสุขที่ไม่สมบูรณ์ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากเชื่ณาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝากจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ โฉ่ถอนเงินลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการจำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือนจึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเชื่ณาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดย

เงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของ

ผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครบถ้วนตามกฎหมายแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี โดยเงินในบัญชีดังกล่าวมิได้เป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ

และการสื่อสารร้ายวณผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินในบัญชีดังกล่าว คือบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร้ายวณผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝากเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร้ายวณผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างจึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท ที่ร้ายวณ

ผิดปกติเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อกรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้อง คดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริต จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติ ซึ่ง

หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า คำว่า ร้ายแรงผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ หมายถึง การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ แม้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านมีภาระการพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร้ายแรงผิดปกติ หากพิสูจน์ไม่ได้ศาลต้องสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน แต่องค์ประกอบของการกระทำความผิดฐานนี้ ต้องสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ที่เป็นมูลเหตุให้ร้ายแรงผิดปกติเพื่อป้องกันปราบปรามมิให้ผู้ที่จะแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบโดยอาศัยอำนาจจากการดำรงตำแหน่งนั้น มิฉะนั้นหากผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งโดยสุจริต แต่กลับต้องรับผิดจากการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหาจะพิสูจน์ว่าตนไม่มีความผิดได้ ผู้ถูกกล่าวหาย่อมต้องทราบเสียก่อนว่ามีการกล่าวหาว่าช่วงเวลาของการดำรงตำแหน่งหน้าที่ใด ที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อที่จะได้จัดเตรียมพยานหลักฐานมาพิสูจน์การกระทำความผิดของตนเอง ทั้งการกล่าวหาดังกล่าวต้องกระทำภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ที่ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติตามคำร้องเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวในการ

ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น มีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับ การพิจารณาว่าจะนำบทบัญญัติใดมาบังคับแก่คดีย่อมต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายในการบังคับว่ามีเงื่อนไขขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๐ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในช่วงเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัตวา ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้กล่าวหาและไม่มีการดำเนินการแก่ผู้ถูกกล่าวหากรณีร้ายแรงผิดปกติกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติกติในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธาน

องค์การโทรศัพท์ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระหว่าง นั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการ กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ต้อง กระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” แสดงว่า กรณีที่จะมีการกล่าวหาว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวย ผิดปกตินั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ดังนั้นเมื่อไม่ ปรากฏว่ามีผู้กล่าวหาและไม่มีการดำเนินการแก่ผู้ถูกกล่าวหากรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมาย บัญญัติภายในสองปี อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการยกคดีขึ้นไต่สวนกรณีร่ำรวย ผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงอีกเช่นเดียวกัน สำหรับข้ออุทธรณ์ของ ผู้ร้องที่ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างตำแหน่งครั้งสุดท้ายคือ ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม

๒๕๔๖ เพื่อไต่สวนทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.พบว่า ผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ ก่อนการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายเป็นเวลาสิบปี และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา และคู่สมรส ตกเป็นของแผ่นดินนั้น เห็นว่า เป็นการขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนที่มีอยู่ จำกัดในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งให้เกินเลยไปถึงช่วงเวลาที่ไม่มีอำนาจด้วย แม้ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหา ไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา ในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติก็ตาม แต่เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่สวนกรณีผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด หลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่สวนกรณีผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติแล้ว หลังจากนั้น ๒ ปี มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา ยังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของ

รัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” แสดงว่าเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้ว และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมิกระบวนกรเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสิ้นเมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงผ่านไปนานสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่าต้องใช้

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่มาบังคับแก่คดีนั้น เห็นว่าการใช้บังคับกฎหมายตามอุทธรณ์จะทำให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีขอบเขตสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรัชารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่สืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยยืน./

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ ๑๔ / ๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาeng ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาeng ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาeng	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาหาร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินและทรัพย์สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า

เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสองให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๔ ปี ๖ เดือน พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี

มติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเขื่อนคาราสีกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่ชี้คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเห็นว่าเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา คอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาโอนเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิต และครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา นางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่า การเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้ แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาล มีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่ เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนอง เดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร้ายวยผิดปกติก่อเกิดขึ้น ระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้อง ดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของ แผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้นทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา ยังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

และปล่อยให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจาก หน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้อง มิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็น พยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะ ได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนใน สินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไป เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับ เงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และ ออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคาร สงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต ่ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน

๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อใด ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดท้ายที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหนือไปกว่าคณะกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหา มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน

๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระหนี้ตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๔ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝากจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ ใ้ถอนเงินลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือนจึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่

๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับ การฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่ว่าการร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวม

เงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และใช้จำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้อง
วินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน ส่วนงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ
พยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวน ตลอดจนอุทธรณ์
ของผู้ร้องและคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติ
ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์
๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้น
จากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี
และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการ
เงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่
อม. ๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒
แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ

สื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติ จึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่ทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา กล่าวอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าเงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท นั้นผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรดังกล่าว คงมีเพียงบางส่วนที่เชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้ว

จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้นจำนวน ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมากมีการเบิกถอนเงิน และปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ของ ผู้คัดค้านที่ ๔ รวมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน ที่ ๑ ชื่อกรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกคดี ร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนและผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่ง กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการ ปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยว กันกับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สิน ที่ได้มาในขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเมื่อ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และคำว่า ร่ำรวยผิดปกติ

หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติจะเกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพก็ตาม คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า ทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวกับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น มีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับ ในการตรวจสอบและดำเนินการในกรณีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งนั้น ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ในช่วงเวลาดังกล่าวกฎหมายที่ใช้บังคับ คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัดว่า กำหนดในทำนองว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือเรียนว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ในกรณีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว แม้ภายหลังผู้ขึ้นพ้นจากการเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้
แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ขึ้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตาม
ทางไต่สวนไม่ปรากฏว่า มีการกล่าวหา ร้องเรียน ผู้ถูกกล่าวหา และไม่มีการดำเนินการกรณีร้าย
ผิดปกติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อำนาจไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการในการดำเนินการกรณีผู้ถูกกล่าวหา ร้าย
ผิดปกติในการดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯ ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตำแหน่ง
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชน
กรุงเทพ จึงสิ้นสุดลง ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่ง
ประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม
๒๕๔๕ และดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งครั้งสุดท้าย
ในช่วงเวลาดังกล่าวกฎหมายที่ใช้บังคับ คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา
๗๕ (เดิม) วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่า
พฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหา นั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่
ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง

(เดิม) บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของ
รัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” ตามบทบัญญัติดังกล่าว อำนาจในการไต่สวน
กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดว่าร่ำรวยผิดปกตินั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ก่อน
และการกล่าวหาจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ตามทางไต่สวนไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาภายใน
ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อำนาจในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีผู้ถูกกล่าวหา
ร่ำรวยผิดปกติในการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตำแหน่ง
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร จึงสิ้นสุดลงเช่นกัน ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็น
เจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง
ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้
ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่
๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า
ผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติซึ่งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เพื่อไปดำเนินการไต่สวนทรัพย์สินที่ได้ม้าย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่ ๑๓
พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งดังกล่าวนั้น ไม่มีกฎหมายให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกคดีร่ำรวยผิดปกติที่สิ้นสุดอำนาจการไต่สวนตามกฎหมายแล้วขึ้นไต่สวนใหม่ได้อีก แม้ต่อมามีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่วรรคหนึ่งบัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้ว หรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” ก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกคดีกรณีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ เฉพาะคดีที่ยังไม่สิ้นสุดอำนาจการไต่สวนเท่านั้น ทั้งทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนเป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่อาศัยเป็นเหตุยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่

มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นก็มีกระบวนการตรวจสอบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่า ทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสิ้นเมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ ซึ่งล่วงพ้นมาเป็นระยะเวลานานกว่าสิบปีแล้ว ย่อมทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น หรือมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงต้องอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนวันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ อันมีผลทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงมิใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยเป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจที่จะออก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งครั้งสุดท้ายดังกล่าว เพื่อให้มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาในช่วงที่ล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนตามกฎหมายแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นคดีขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายแรงรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๑๔ / ๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาบ ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาบ ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาบ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าว

เป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝากและหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๔ ปี ๖ เดือน พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้

คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบ มีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนด เงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐาน ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทน จนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อ ผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเขื่อนคาราสกร ไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตาม วิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือ ผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไป ยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงิน ดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้าน ที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่เช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา บางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงิน จำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๗๑,๓๐๘,๒๔๗.๒๒ บาท ปัจจุบัน ได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาให้นำเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มา โดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมา โดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๗๑,๓๐๘,๒๔๗.๒๒ บาท พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบอมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวย ผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการตำแหน่ง ภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรอง ปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และ ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้อง เกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ พริษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น มากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทาง การเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง คมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตัวเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดย

ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อใด ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางเขน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดท้ายที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหนือไปกว่าคณะกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่สมบูรณ์ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มา
จากเช็คนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน
๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ
๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงิน
เพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิด
บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝาก
จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ ไถ่ถอนเงินลงทุน
รวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ
จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้
ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓
บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดย
ชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มี
วัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือนจึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ
เช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่
การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ
วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑
เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้าง
บ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย

โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา คอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงิน จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้ คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็น ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงิน ฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้ง ได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับผลการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงิน

ฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา

คอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝากเป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือ

บัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อกรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้อง คดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริต จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่

หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า ในช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมและประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ นั้น มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัตวา ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวตามที่กฎหมายบัญญัติ ภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลง ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายแรงผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหา นั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย และวรรคสองกำหนดว่า การกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี แสดงว่าจะต้องมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายแรงผิดปกติต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปีอำนาจในการดำเนินการยกคดีขึ้นไต่สวนกรณีร้ายแรงผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงอีกเช่นเดียวกัน แม้ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร้ายแรงผิดปกติ ประมาณ ๒ ปี จึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔

โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี และวรรคสองกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี แต่เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติ หากได้มีการกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด และการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวจะมีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้ว ทั้งทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมีกระบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยปล่อยให้ล่วงพ้นมานานับสิบปี ทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

อย่างไรเป็นไปได้อย่างยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรัการัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงอุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายเสรี เพศประเสริฐ

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาบ ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาบ ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาบ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินและทรัพย์สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งจากการไต่สวนพบว่าเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท

เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา และมีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะอนุกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๗๑,๓๐๘,๒๔๗.๒๒ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินไปซื้อ

กรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตาม กฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ

ประพจน์มิชอบในพระราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำมาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าวภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มี สิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณี จึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติ ตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา
ยังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวน
ข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และ
ปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้
ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจาก
หน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒
ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้อง
มิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจาก
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทรัพย์สินตามคำร้องไม่ใช่
ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ทรัพย์สินบางรายการผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์
การได้มาได้ การคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้ว

ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา และเห็นว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง โดยเงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน

๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมหาวิทยาลัยแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๔,๒๘๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๖๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ของผู้คัดค้านที่ ๔ รวมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๖๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนและผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหา

ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่า ร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร่ำรวยผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ นั้น เห็นว่า ทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามคำร้องเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวในช่วงระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น มีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับ ดังนั้น ในการตรวจสอบและดำเนินการในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ จึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมิวิทยา ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่ง

มวชนกรุงเทพ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งกฎหมายที่ใช้บังคับ
 ขณะนั้น คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.
 ๒๕๑๘ โดยมาตรา ๒๑ จัตวา กำหนดให้ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ร้าย
 ชาติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
 ประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะ
 พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการ
 ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อข้อเท็จจริงตามทางได้
 สอนไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายชาติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมี
 การดำเนินการกรณีร้ายชาติผิดปกติในขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้น
 จากตำแหน่งดังกล่าว ดังนี้ อำนาจในการไต่สวนและดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการกรณีผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายชาติผิดปกติในการดำรง
 ตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯ รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
 และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ จึงสิ้นสุดลง ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาดำรง
 ตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึง
 วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๘
 กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖
 กฎหมายที่ใช้บังคับขณะนั้น คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕
 (เดิม) กำหนดให้ ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด

ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กำลังกล่าวนั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ และการกล่าวนั้นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือมีการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหรือภายในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว ดังนั้นอำนาจในการไต่สวนและดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงสิ้นสุดลงอีกเช่นกัน ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในกรณีดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติ โดยให้มีอำนาจไต่สวนและดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินที่ได้ม้าย้อนหลังไปนับแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็น

วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ทั้งที่ในขณะนั้นไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในตำแหน่งที่สิ้นสุดอำนาจได้สวนแล้วขึ้นมาได้สวนใหม่ได้อีก แม้ต่อมามีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นได้สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” ก็ตาม แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ดังกล่าวคงมีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติขึ้นได้สวนได้เฉพาะกรณีที่ยังมีอำนาจได้สวนตามกฎหมายเท่านั้น เมื่อทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติล้วนแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยเป็น

เหตุให้ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้การฟ้องคดีร่ำรวยผิดปกติจะไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมิกระบวนกรเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะตีความและบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสิ้นเมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นระยะเวลาานานกว่าสิบปีแล้ว การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างนั้นเป็นไปได้ยาก และอาจไม่สามารถหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงต้องอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในช่วงระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งนั้นๆ การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงเวลาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยเป็นเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิง

ตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อให้มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลา ไต่สวนตามกฎหมายแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน./

นายเกียรติพงศ์ อมาตยกุล

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ ๑๔ / ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสง ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสง ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาหาร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า เงินตามบัญชี

เงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสองให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุณิมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝาก และหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุณิมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๔ ปี ๖ เดือน พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่าทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อ

กฎหมายให้คณะกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณาซึ่งคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทน จนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อ ผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเขื่อนคารากสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่ใช้จำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา คอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิต และครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งรวมอยู่ในเงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดไว้ชั่วคราวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายลำดับที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายเลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากการตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานมาพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปีหรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้าน ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สิน ร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองได้ขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินดังกล่าวไปบริหารแทนเพื่อให้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตั๋วเงิน และตั๋วสัญญาใช้เงินระยะสั้น ต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดย

ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อใด ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดท้ายที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารเหนือไปกว่าคณะกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหาที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มา
จากเช็คนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน
๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ
๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงิน
เพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิด
บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝาก
จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ โฉนดเงินลงทุน
รวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ
จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้
ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓
บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เป็นจำนวนกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดย
ชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มี
วัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือนจึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ
เช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่
การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ
วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินคร ของผู้คัดค้านที่ ๑
เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้าง
บ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดย

เงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุจริตวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มให้เงินฝากเป็นยอดเงินกลม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับผลการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของ

ผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษา ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตลอดจนพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์

สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มี ยอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มี เหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝาก เป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสองชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบ เชื้อให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการได้ สอนเห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และ ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ดังกล่าวแล้ว คณะอนุกรรมการได้สอนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับ ตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสาม นำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็น เงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็น ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิด

บัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑลของผู้คัดค้าน
ที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗
จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้
คัดค้านที่ ๑ ซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรรมธรรม์
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้
หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความไว้ในการยกคดีขึ้นไต่สวน จึง
ต้องใช้ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่
สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของ
กฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริต จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้
มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่
ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้ง
สุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่
๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่
เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่า ร่ำรวย
ผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สิน
ลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติ

หน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ เห็นว่า ทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาทำร้ายผิดปกติดังกล่าวเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวในการดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น มีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับ การพิจารณาว่าจะนำบทบัญญัติใดมาบังคับแก่คดีย่อมต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายในการบังคับว่ามีเงื่อนไขขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร เมื่อ

๑๖. ✕ พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในช่วงเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัตวา ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือเรียนว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติดังกล่าวหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้อง

ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีผลการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯ รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหา นั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” แสดงว่า กรณีที่จะมีการกล่าวหาว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ นั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี

คำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติดำเนินการตามบทบัญญัติภายในสองปีอำนาจในการดำเนินการยกคดีขึ้นไต่สวนกรณีร้ายแรงผิดปกติดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงเช่นกัน สำหรับข้ออุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างตำแหน่งครั้งสุดท้ายคือ ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไปไต่สวนทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติก่อนการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายเป็นเวลาสิบปีและขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สิน

46. + ของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินนั้น เป็นการขยายระยะเวลาในการไต่สวนซึ่งมีผลเป็นการเพิ่มเติมกฎหมายและขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีอยู่จำกัดในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งให้เกินเลยไปถึงในช่วงเวลาที่ไม่มีอำนาจด้วย แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด

46. + ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร้ายแรงผิดปกติ หลังจากนั้นประมาณ ๒ ปี จึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นได้ส่วนใด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติ หากได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด และเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้ว และทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมิกระบวนกรเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่น

คำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน ทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมานับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมา พิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดย ชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูก ทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจ หาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลา ตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่แก้ไขใหม่เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับ กับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อม มิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติ ตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิง ตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้น + กำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกา

(อม.๔๒)

- ๒๒ -

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้อง
วินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยืน./

นางนุจรินทร์ จันทรprayศรี